'पतिः' पालकः, 'वाजिनीवान्' अन्नसमूहयुक्तोऽभवत्, 'अभिमातिहा' शत्रुघाती, 'तविषः' महान्, 'तुविष्मान्' बलवान्, तादृश इन्द्रः, 'अस्मभ्यं', 'चित्रं' मणिमुक्तादिरूपेण नानाविधं, 'वृषणं' कामाभिवर्षणक्षमं, 'रयिं' धनं, 'दात्' ददातु ॥

अथ हविषो याज्यामाह। "य इमे द्यावापृथिवी महिला। बलेनादृंहदभिमातिहेन्द्रः। स नो हविः प्रतिगृभ्णातु रातये। देवानां देवो निधिपा नो अव्यात्" इति। 'अभिमातिहा' शत्रुघाती, 'यः' इन्द्रः, 'महिला' महता बलेन,'इमे' द्यावापृथिव्यौ, 'अदृंहत्' दृढीकृतवान्। 'सः' इन्द्रः, 'नः' अस्मभ्यं, 'रातये' धनदानाय, 'हविः', 'प्रतिगृभ्णातु' स्वीकरोतु, 'देवानाम्', अपि 'देवः' पूज्यः, 'निधिपाः' शङ्खपद्मादिनिधीनां पालकः, इन्द्रः 'नः' अस्मान्, 'अव्यात्' रक्षतु ॥

अथेन्द्राय वज्रिणे ललामं प्राशृङ्गमित्यस्य पशोः सूक्ते वपापुरोडाशविषयाणां याज्यानुवाक्यानां प्रतीकानि दर्शयति। "अनवस्ते रथं वृष्णे यक्ते। इन्द्रस्य नु वीर्याण्यहन्नहिम्" इति। अनवस्ते रथमश्वायेति वपायाः पुरोऽनुवाक्या। वृष्णे यक्ते वृषणो अर्कमिति याज्या, एतच्चोभयमिन्द्रं वो विश्वतस्परीत्यत्र व्याख्यातम्। इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचमिति पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्या। अहं नहिमन्वप इति याज्या, एतच्चोभयमानो भर भगमिन्द्रेत्यत्र व्याख्यातम्॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "इन्द्रो यातोऽवसितस्य राजा। शमस्य च शृङ्गिणो वज्रबाहुः। सेदु राजा क्षेति